

De eerste Koksijdse vissers

Reeds in 1974¹ zochten wij desbetreffend naar de eerste levenstekens en vonden in het oudste ons bekende Koksijdse bevolkingsregister opgesteld rond 1828-1830, de namen van zeven vissers, waaronder drie te Koksijde geboren. Die vissers waren :

Lambrecht Mannesuctus, 54 jaar, geboren te Adinkerke.

Pyliser Henricus, 68 jaar, geboren te Oostduinkerke.

Legein Joannes, 45 jaar, geboren te Oostduinkerke.

Callecoen Carolus, 31 jaar, geboren te Koksijde.

Legein Philippus, 50 jaar, geboren te Oostduinkerke.

Callecoen Franciscus, 36 jaar, geboren te Koksijde.

Vermootte Pieter, 47 jaar, geboren te Koksijde.

Verder nog de „visscherinne” Pyliser Joanna, 80 jaar, geboren te Oostduinkerke.

Het gelukte ons registers nopens geboorten, huwelijken en overlijdens op de kop te tikken, stammende uit de Franse Periode, daarin worden personen vermeld, wier beroep visser was.

Uit een huwelijk afgesloten op „7 florial, an six” (26.4.1798), blijkt dat de bruidegom *Pierre Leonard NIJS*, 45 jaar, uit Koksijde, van beroep visser is. Ook de oom van de bruid Marie Jeanne Vermootte, nl. *Henri PLYSER* uit Koksijde, oefent dit beroep uit, evenals een andere „oncle maternel” *Jean PLYSER*, 26 jaar, wonende te Oostduinkerke.

Bij een geboorteaangifte op „11 brumaire an 7” (1.11.1798), blijkt dat de vader *Henri PLYSER*, 28 jaar, geboren te Oostduinkerke, doch wonende te Koksijde een visser is. Hij is vergezeld van *Jean VERMOOTE*, 61 jaar ook visser en de kleermaker J. B. Ackerman. Hij zal in het „jaar 9” drie kinderen en zijn echtgenote verliezen.

Op „15 brumaire an 8” (6.11.1799) komt Henri Pyliser een zoon aangeven, vergezeld van *Jacques HIELE*, visser.

Het kind van een ongehuwde moeder, wordt op „24 pluviöse an 7” (12.2.1799) aangegeven door de grootvader, visser *Henri HIELE*, hij is vergezeld van vroedvrouw Anne Tanghe en herder Pierre Verlène, 62 jaar. Het kind werd geboren in het huis van visser Pierre NIJS.

1. B. Bijmens : Kust-, Strand- en Paardevisserij te Koksijde, Uitg. V.V.V.

Op een overlijdensakte van „5 prairial an 9" (25.5.1801) noemt de vader van een overleden kind *Joseph VERLEENE*, die visser is.

Dit zijn dan de namen van de eerste ons bekende Koksijdse vissers.

Bert BIJNENS

De „Veurnse reinetten”

In ons nummer 4 van juli-augustus 1976 lazen we in de bijdrage over de waterwegen te Nieuwkapelle¹ dat de Reinetten per „schuyte” werden vervoerd.

Die reinetten waren in de 19de eeuw voor de streek van Veurne-Ambacht een zeer belangrijk produkt.

Deze appels werden ook „Veurnse reinetten” of ook nog „pareinnen” genoemd. Het was een mooie appel, zowel van vorm als van uitzicht: grijsgroen, met een bruine tint naar de zonnekant, werd hij geel wanneer hij rijp werd. Dat was toen zo ongeveer november-december, alhoewel hij tot in maart kon bewaard blijven. Van vorm was hij eerder hoog en de schil was aan de ruige kant. In die tijd was hij de beste tafelappel onder de andere soorten. Hij betekende toen wat de „cox orange pipin” nu is in het hedendaags assortiment. Zoals vermeld in bovenaangehaalde bijdrage, konden veel boeren hun pacht zoniet geheel, althans gedeeltelijk, met de opbrengst van hun boomgaard betalen.

Een groot deel van de appeloogst uit onze streek, werd afgeleverd op de schepen of schuiten aan de Fortembrug. De vruchten werden in „baalzakken” gedaan en met wagens vervoerd. Einde september, begin oktober stond er soms een wachtende rij volgeladen wagens vanaf de brug tot aan de herberg „Den Doornboom” op de hoek van de Hoogstraat. Helaas, na de strenge winter van 1890 is de aftakeling van deze zeer gewaardeerde vrucht begonnen, de reinetten kregen de „oude man”, de groeikracht was er uit. De boomkanker

1. R. G. Van Coillie: *Tering en nering binnen het beluik van het Kerspel Nieucappelle tot 1914.* (II)